

Hof Den Haag, 28 april 1978, Security interest

Grondnoten

INTERNATIONAAL PRIVAATRECHT

Behoud rechtskracht 'security interest'

Zekerheidsrecht behoudt naar het recht van de staat Georgia rechtskracht ook nadat goederen buiten grenzen zijn gekomen

hieromtrent in de eerste plaats dat vaststaat dat op grond van het in de Verenigde Staten van Amerika daaromtrent geldende recht de vestiging van 'security interests' onderworpen is aan het recht van de deelstaten; dat in de tweede plaats vaststaat dat het recht van de staat Georgia geen regel bevat die inhoudt dat een in Georgia verkregen 'perfected security interest' ophoudt rechtskracht te hebben zodra de verbonden goederen buiten de grenzen van de staat Georgia zijn gekomen; dat derhalve moet worden aangenomen dat volgens het recht van de staat Georgia deze 'security interest' van de Bank op de grondnoten, ook nadat deze met de Bilderdijk de staat Georgia en de Verenigde Staten van Amerika verlieten volgens het recht van Georgia is blijven bestaan;

Erkenning 'security interest'

gelet op de gemeenschappelijke wezenlijke kenmerken van de 'security interest' naar het recht van de staat Georgia en de rechtsfiguur van de eigendoms-overdracht tot zekerheid dient de daaraan ontleende rechten te worden

dat derhalve, gelet op de gemeenschappelijke wezenlijke kenmerken van de 'security interest' naar het recht van de staat Georgia en de hiervoor weergegeven rechtsfiguur van de eigendomsoverdracht tot zekerheid zonder overgaaf van de betreffende zaken, naar Nederlands internationaal privaatrecht de door de Bank ingeroepen aan de onderhavige 'security interest' ontleende rechten door de Nederlandse rechter in beginsel dienen te worden erkend;

dat dit te meer geldt nu naar Nederlands recht de eigendomsoverdracht tot zekerheid ook tegenover derden kan worden ingeroepen zonder dat dezen van die overdracht op enigerlei wijze (bijv. door registratie van overheidswege) kennis hebben kunnen nemen;

Beslag

De bank had zodanig zekerheidsrecht dat beslag derden niet gerechtigd waren beslag te leggen

dat uit al hetgeen hiervoor is overwogen volgt dat de Bank ten tijde van de beslaglegging te Rotterdam op 17 en 18 mei 1973 een zodanig zekerheidsrecht had op de grondnoten dat Granadex en Tracomina niet gerechtigd waren alstoen op deze noten beslag te leggen voor de door hem gepretendeerde vordering op Camilla en Shawnee, zodat, met vernietiging van het vonnis, waarvan beroep, de vordering sub 1 van de Bank voor toewijzing vatbaar is

Vindplaatsen: NJ 1981, 16, m.nt. J.C.S.

Hof Den Haag, 28 april 1978

(Hazendonk, Van Der Ham, Barendsen-Cleveringa)

(...)

De vennootschap naar het recht van de VS van Amerika (Georgia) The Citizens & Southern National Bank, gevestigd te Atlanta (Georgia), USA, appellante, proc. Mr E. Korthals Altes, adv. Mr P. Houtman, tegen

1. de vennootschap naar Zwitsers recht Granadex SA, te Geneve (Zwitserland),
2. de vennootschap naar Zwitsers recht Tracomina SA, te Lausanne (Zwitserland),
3. Banque de Paris et des Pays Bas NV, te Amsterdam, geïntimeerden, proc. Mr A.C. Rueb, adv.: Mr F.H. Kernkamp.

(...)

Ten aanzien van de feiten:

(Post alia)

Bij eerder vermeld vonnis van 7 april 1975 heeft de Rb. (te Rotterdam, Red.) appellante (door de Rb. aangeduid als: de Bank) niet-ontvankelijk verklaard in haar vorderingen (...).

Daartoe overwoog de Rb. als volgt:

(...)

O. dat de Bank verlangt, dat de Rb. voor recht zal verklaren, dat zij ten tijde van de beslaglegging op 17 en 18 mei 1973 een zodanig recht op de grondnoten had, dat Granadex en Tracomina niet gerechtigd waren op deze noten beslag te leggen en dat de Rb. de gedaagden hoofdelijk, aldus dat de een betalend de anderen zullen zijn bevrijd, zal veroordelen aan haar de somma van 1 385 400, vermeerderd met rente en kosten, te betalen, welke vorderingen de gedaagden gemotiveerd hebben weersproken;

O. dat de Bank deze vorderingen doet steunen op stellingen, die als volgt kunnen worden samengevat:

dat de bovenbedoelde beslagen ten onrechte zijn gelegd;

dat Camilla en Shawnee de vorenbedoelde cognossemmenten hebben overgedragen aan haar;

dat Granadex en Tracomina op 15 mei 1973 aan haar hebben bevestigd, dat de koopprijs van de betrokken partijen grondnoten zou worden betaald, mits de daarop betrekking hebbende documenten bij Barclay's Bank te Londen zouden worden gedeponneerd;

dat Granadex en Tracomina de documenten niet hebben opgenomen en evenmin de koopprijs hebben betaald;

dat de cognossemten op 17 en 18 mei 1973 nog te harer beschikking waren;

dat Camilla en Shawnee bij voormelde overeenkomsten van 22 febr. en 26 juni 1972 al haar bezittingen, inclusief handelsgoederen, ook toekomstige, aan haar — de Bank — hebben overgedragen als zekerheid voor de aan haar — de Bank — door Camilla en Shawnee verschuldigde gelden en waarbij Camilla tot zekerheid van de betaling van alle door Shawnee aan haar — de Bank — verschuldigde gelden al haar — Camilla's — bezittingen, inclusief handelsgoederen, ook toekomstige, aan haar — de Bank — heeft overgedragen;

dat ingevolge voornoemde overeenkomsten van 22 febr. en 26 juni 1972 Camilla en Shawnee aan haar — de Bank — hebben overgedragen 'security title to and security interest in' haar vorenbedoelde vermogensbestanddelen en dat 'the security title and interest', die met betrekking tot deze vermogensbestanddelen aan haar — de Bank — zijn overgedragen, 'shall secure the Camilla (Shawnee) indebtedness';

dat vorenbedoelde overeenkomsten van 22 febr. en 26 juni 1972 worden beheerst door Amerikaans recht en dat het vorengenoemde 'security interest' is geregeld in de 'Uniform Commercial Code' (hierna te noemen: de UCC);

dat zij de vorenbedoelde in 1973 tussen Camilla en Shawnee enerzijds en Granadex anderzijds afgesloten transacties heeft gefinancierd en dat zij op grond van het systeem van de UCC op het moment, waarop Camilla en Shawnee de eigendom van de betrokken grondnoten kregen, daarop een 'security interest' verwierf;

dat zij bovendien nog een speciaal 'security interest' in de grondnoten verwierf toen Camilla en Shawnee naar de vorenbedoelde cognossemten overdroegen, en zij deze in bezit nam;

dat zij beide soorten 'security interest' op het ogenblik van het leggen van de vorenbedoelde beslagen nog had en daarop tegenover kopers van de verbonden goederen als Granadex volgens het toepasselijke recht een beroep kan doen;

O. dat de gedaagden dit — hierna zakelijk weer te geven — verweer hebben gevoerd:

dat ingevolge het recht van de staat Georgia noch een 'security title' noch een 'security interest' met betrekking tot de onderhavige partijen grondnoten is ontstaan en dat — zo deze wel zouden zijn ontstaan — deze geen werking binnen de Nederlandse rechtsorde hebben, zodat zij de vorenbedoelde beslagen niet onrechtmatig hebben doen leggen;

O. dat in de eerste plaats — daargelaten nog de vraag, of dat recht i.c. toepasselijk is — moet worden onderzocht wat onder datgene, wat de Bank Amerikaans recht stelt te zijn, dient te worden verstaan;

O. hieromtrent:

dat de Bank zich ter adstructie van haar vorderingen uitvoerig heeft beroepen op bepalingen van de UCC;

dat de UCC niet is een eenieder in de Verenigde Staten van Amerika bindende federale wet, doch is een document, dat is opgesteld — blijkens het daarvan door de Bank overgelegde exemplaar — door het 'American

Law Institute' en de 'National Conference of Commissioners on Uniform State Laws';

dat de rechtsmacht van de federale regering ingevolge de Grondwet van de Verenigde Staten is beperkt tot die materies, waarvan de behartiging door die Grondwet uitdrukkelijk is opgedragen aan organen van de federatie en dat materies, die dit niet zijn, behoren tot de rechtsmacht van ieder van de staten, die deel uitmaken van de federatie;

dat het handelsrecht — voorzover de federale staatsorganen ingevolge de Grondwet daaromtrent geen wetgeving in werking kunnen doen treden — behoort tot de competentie van de wetgever in ieder van de bij de federatie aangesloten staten (deze gegevens over Amerikaans staatsrecht zijn beschreven door Wesley L. Gould in 'The Relation between International Law and Municipal Law in the Netherlands and in the United States', Leiden-New York 1961, blz. 66 e.v.);

dat het tot deze competentie van de deelstaten behoort om de in de UCC omschreven (rechts)regels binnen hun grondgebied rechtskracht te geven;

dat de staat Georgia, waarbinnen de Bank en Camilla zijn gevestigd, blijkens de door de gedaagden overgelegde editie 1972 van de 'Code of Georgia' (hierna te noemen: C.G), als titel 109A van de CG, de UCC in zijn wetgeving heeft geïncorporeerd;

dat hoofdstuk 109A-9 van titel 109A van de CG handelt over 'Secured Transactions; Sales of Accounts, Contract Rights and Chattel Paper';

O. dat de Rb. aanneemt, dat de Bank zich bedoelt te beroepen op voormeld hoofdstuk 9 A-9 van de CG en — voorzover nodig — op de dienovereenkomstige wetgeving van de staat Oklahoma, waarbinnen Shawnee is gevestigd en die — naar in confesso is — ook de UCC in zijn wetgeving heeft opgenomen, welke derhalve — voorzover hier van belang — niet afwijkt van de wetgeving van Georgia;

O. dat thans aan de orde is de vraag, of de Bank op 17 en 18 mei 1973 op de van Camilla en Shawnee afkomstige grondnoten een zodanig recht had, dat Granadex en Tracomín zich van het doen leggen van beslag op de grondnoten hadden dienen te onthouden;

O. dat de Rb. bij het onderzoek zal uitgaan van de volgende vooronderstellingen:

dat de Bank binnen het grondgebied van de staat Georgia met betrekking tot de grondnoten een zodanig recht heeft verworven, dat Granadex en Tracomín aldaar daarop geen beslag vermochten te leggen;

dat de Rb. op grond van het Nederlands internationaal privaatrecht in beginsel verplicht is het recht van de staat Georgia toe te passen;

dat de Rb. verplicht is aan de in beginsel toepasselijke wet van de staat Georgia binnen de Nederlandse rechtsorde extraterritoriale werking toe te kennen in dien zin, dat rechten van derden in Nederland daarvoor hebben te wijken, indien zou blijken, dat die wet bedoeld is binnen de Nederlandse rechtsorde die extraterritoriale werking te hebben;

O. met betrekking tot de wet van de staat Georgia:

dat het exemplaar van de UCC, dat de Bank heeft overgelegd, niet alleen bevat de tekst van de UCC, doch ook een toelichting daarop;

dat aangenomen kan worden, dat daar waar de CG woordelijke gelijk is aan de overeenkomstige bepalingen uit de UCC deze toelichting ook kan gelden als een toelichting op de CG;

dat in de toelichting op Article 9 Part 1 sec. 9–101 van de UCC (= sec. 109A-9- 101 CG) is gezegd: ‘This Article does not determine whether ‘title’ to collateral is in the secured party or in the debtor and adopts neither a ‘title theory’ nor a ‘lien theory’ of security interests. Rights, obligations and remedies under the Article do not depend on the location of title (Section 9–202)’;

dat in Article 9 Part 1, sec. 9–105 UCC (= sec. 109A-9–105 CG) definities voorkomen van de verschillende in het betrokken deel van de wet van Georgia gehanteerde begrippen;

dat uit deze definities blijkt — gelijk trouwens in confesso is — dat de Bank moet worden beschouwd als ‘secured party’, Camilla en Shawnee als ‘debtors’ en de grondnoten als ‘collateral’ in de zin van de wet van Georgia;

dat article 9 Part 2 sec. 9–202 UCC (= sec. 109A-9–202 CG) luidt:

‘Title to Collateral Immaterial.

Each provision of this Article with regard to rights, obligations and remedies applies whether title to collateral is in the secured party or in the debtor’;

dat Article 1 Part 1 sec. 1–105 UCC (= sec. 109A-1–105 CG) — voorzover van belang — bepaalt:

‘1. Except as provided hereafter in this section, when a transaction bears a reasonable relation to this state and also to another state or nation the parties may agree that the law either of this state or of such other state or nation shall govern their rights and duties. Failing such agreement this Act applies to transactions bearing an appropriate relation to this state.

2. Where one of the following provisions of this Act specifies the applicable law, that provision governs and contrary agreement is effective only to the extent permitted by the law (including the conflict of laws rules) so specified:

...

Policy and scope of the Article on Secured Transactions. Sections 9–102 and 9- 103.’;

dat — nu noch is gesteld, noch van elders aannemelijk is geworden, dat de Bank enerzijds en Camilla en Shawnee anderzijds zijn overeengekomen, dat het recht van enig andere deelstaat van de Verenigde Staten dan wel van een vreemde staat (i.e. ‘nation’) van toepassing zal zijn op haar hier van belang zijnde rechtsverhoudingen — moet worden aangenomen, dat deze worden beheerst door het recht van de staat Georgia;

dat Article 9 Part 1, sec 9–103 subsec. 3 UCC (= sec 109A-9–103 subsec. 3 CG) — voorzover van belang — luidt: ‘If the security interest was already perfected under the law of the jurisdiction where the property was when the security interest attached and before being brought into this state, the security interest continues perfected in this state for four months and

also thereafter if within the four month period it is perfected in this state.’;

dat in par. 7 van de toelichting op deze bepaling in de UCC wordt — voorzover van belang — gezegd: ‘Collateral other than accounts, contract rights, general intangibles and mobile equipment may be brought into this State subject to a security interest which has attached and may have been perfected under the laws of another jurisdiction...

In other cases, under subsection 3 this Article applies from the time the collateral comes into this state, except that 1. the validity of the security interest is determined by the law of the jurisdiction where it attached ... and 2. if the security interest was perfected in the jurisdiction where the collateral was kept before being brought here, it continues perfected in this state for four months after the collateral is brought in, although the filing requirements of this Article have not been complied with here ... Subsection 3 proceeds on the theory that not only the secured party whose collateral has been removed but also creditors of and purchasers from the debtor in this state should be considered. The four month period is long enough for a secured party to discover in most cases that the collateral has been removed and to file in this state; thereafter, if he has not done so, his interest, although originally perfected in the state where it attached, is subject to defeat here ...’;

dat de laatst weergegeven wettelijke bepaling door de gezaghebbende Amerikaanse rechtsgeleerden Von Mehren en Trautman in hun ‘The Law of Multistate Problems’, Boston-Toronto 1965, p. 232, als volgt is geïnterpreteerd: ‘the provision ... that a security interest already perfected under the law of one state continues perfected in the state to which the secured property may be removed for four months and also thereafter if within the four-month period it is perfected in the second state.’;

O. dat uit het bovenoverwogene voortvloeit:

dat het voor de toepassing van deze wet van Georgia van geen enkel belang is, of — indien al zou kunnen worden aangenomen, dat de Bank een ‘security title’ met betrekking tot de grondnoten zou hebben — de eigendom van de noten bij haar dan wel bij Camilla en Shawnee was;

dat, wanneer vorenbedoelde wet van Georgia spreekt van ‘this State’ bedoeld is de staat Georgia;

dat, wanneer een andere deelstaat van de Verenigde Staten de UCC in zijn wetgeving heeft geïncorporeerd in de dienovereenkomstige bepalingen van die andere staat met ‘this State’ die andere deelstaat is bedoeld;

dat aan de bepalingen van de UCC, indien opgenomen in de wetgeving van een deelstaat van de Verenigde Staten, binnen het grondgebied van de Verenigde Staten slechts die extraterritoriale werking toekomt, welke in de bepalingen, overeenkomende met Article 9 Part I sec. 9–103 subsec. 3 van de UCC, is omschreven;

dat — daargelaten nog dat in Amerikaanse wetgeving met het begrip ‘state’ steeds wordt bedoeld een deelstaat van de federatie en niet een buitenlandse mogendheid, dat het behartigen van het buitenlandse beleid in de Verenigde Staten met uitsluiting van de

deelstaten is toevertrouwd aan federale autoriteiten, zodat aan wetgeving van de staten nimmer ten aanzien van buitenlandse mogelijkheden extraterritoriale werking kan toekomen en dat moeilijk voorstelbaar is hoe buiten het grondgebied van de Verenigde Staten de rechtshandelingen ‘to file’ en ‘to perfect’, als bedoeld in Article 9 van de UCC en daarmee overeenkomende wetten van de deelstaten, kunnen worden verricht — moet worden aangenomen, dat Article 9 van de UCC en de dienovereenkomstige wet van Georgia niet bedoeld zijn om buiten het grondgebied van de Verenigde Staten enige rechtswerking te hebben;

O. dat het bovenoverwogene voorts leidt tot deze conclusie:

dat aan een ‘security title’ en een ‘security interest’ in de zin van de wetgeving van de deelstaten van de Verenigde Staten, waarin de UCC is geïncorporeerd, buiten het grondgebied van de Verenigde Staten geen enkele rechtswerking toekomt;

dat de hierboven geformuleerde vooronderstellingen geen nader onderzoek behoeven;

dat de Bank zich op een eventueel bestaande ‘security title’ of ‘security interest’ — toen de grondnoten zich in Nederland bevonden — niet met vrucht kon beroepen;

dat de Bank niet gerechtigd was van Granadex en Tracomin in Nederland te verlangen de vorenbedoelde beslagen, die voorshands geacht moeten worden rechtmatig te zijn gelegd, op te heffen;

dat de Bank — zonder dat de overige tussen pp. bestaande geschilpunten onderzoek behoeven — niet in haar vorderingen zal kunnen worden ontvangen.’

(...)

Ten aanzien van het recht (...):

O. dat op grond van het bepaalde in voormelde ‘Title 109A’ een verkregen ‘security interest’ als waarvan hier sprake is ‘perfect’ wordt wanneer de overeenkomst waarin de ‘security interest’ is overeengekomen, behoorlijk van overheidswege is geregistreerd (‘filed’), namelijk door de inschrijving van een ‘financing statement’ in de daartoe bestemde registers;

O. dat de Bank fotokopieën van de aldus bedoelde registratie van beide overeenkomsten van 22 febr. 1972 in het geding heeft gebracht en Granadex en Tracomin de inhoud daarvan niet hebben betwist, zodat er van moet worden uitgegaan dat deze registratie heeft plaats gevonden;

O. dat het recht van de staat Georgia inhoudt dat een aldus verkregen ‘perfected security interest’ ook tegenover derden kan worden ingeroepen en tegenover dezen rechtskracht heeft (zie: Morris G. Shanker in zijn bijdrage ‘The General Secured Transactions Law under Article 9 of the American Uniform Commercial Code ...’ in de bundel ‘Security over Corporal Movables’, behorende tot ‘Studies in Comparative Law under the Auspices of the Netherlands Association of Comparative Law’);

O. dat thans aan de orde komt de vraag of de Bank zich ook na het vervoer van de grondnoten van Georgia naar Nederland aldaar tegenover Granadex en Tracomin op

de door haar van Camilla en Shawnee verkregen ‘security interest’ op die noten kan beroepen;

O. hieromtrent in de eerste plaats dat vaststaat dat op grond van het in de Verenigde Staten van Amerika daaromtrent geldende recht de vestiging van ‘security interests’ onderworpen is aan het recht van de deelstaten;

dat in de tweede plaats vaststaat dat het recht van de staat Georgia geen regel bevat die inhoudt dat een in Georgia verkregen ‘perfected security interest’ ophoudt rechtskracht te hebben zodra de verbonden goederen buiten de grenzen van de staat Georgia zijn gekomen;

dat derhalve moet worden aangenomen dat volgens het recht van de staat Georgia deze ‘security interest’ van de Bank op de grondnoten, ook nadat deze met de Bilderdijk de staat Georgia en de Verenigde Staten van Amerika verlieten volgens het recht van Georgia is blijven bestaan;

O. in dit verband, dat het door de Rb. ingenomen standpunt (op grond waarvan de Bank niet-ontvankelijk werd verklaard in haar vorderingen) dat aan de ‘security interest’, verkregen in Georgia, buiten het grondgebied van de Verenigde Staten geen enkele rechtswerking toekomt derhalve als onjuist moet worden aangemerkt;

dat dit ook volgt uit de bij memorie van grieven door de Bank overgelegde ‘opinion’ van Arthur T. von Mehren en Donald T. Trautman, beiden ‘Professor of Law, Harvard University’ (schrijvers van het door de Rb. in haar vonnis genoemde boek), welke ‘opinion’ — die ook bevestigt de door de Bank eerder overgelegde ‘opinion’ van Julian B. Mc Donnell en Gabriel M. Wilmer, beiden ‘law professor at the University of Georgia School, of Law’ — inhoudt dat hetgeen de Rb. overwoog omtrent de inhoud van de Georgia Code berust op een onjuiste lezing en interpretatie van de daar genoemde bepalingen (en van de mening van Von Mehren en Trautman in het bedoelde boek) en duidelijk doet uitkomen dat volgens het recht van Georgia ‘the clear intention is that security interest validly created under par. 9–102 is to have as much effectiveness and recognition elsewhere as the second jurisdiction’s choice-of-law will permit, and as stated above, nothing in par. 9–103 supports an argument that territorial limits of any kind are imposed on the intended effectiveness of the security interest in other jurisdiction’;

O. dat in verband met de hier aan de orde zijnde vraag voorts dient te worden nagegaan of het door de Bank in Georgia verkregen recht (de ‘perfected security interest’) zodanig is dat dit in Nederland kan worden erkend en geldend gemaakt in de omstandigheden en op de wijze waarop dit thans door de Bank is geschied;

O. dat hieraan voorafgaande dient te worden vastgesteld wat de inhoud en de omvang van het door de Bank verkregen recht is;

O. dat uit de hiervoor weergegeven overeenkomst van 22 febr. 1972 blijkt dat camilla — evenals Shawnee bij de door deze met de Bank gesloten overeenkomst — aan de Bank ter verzekering van de terugbetaling van aan haar door de Bank verstrekte en nog te verstrekken

leningen in de daarin vermelde 'goods', 'accounts' en 'inventory' — tezamen 'collateral' genoemd —, zowel bestaande als toekomstige, een 'security interest' heeft verleend, voorts dat zij gerechtigd is de 'goods' en de 'inventory' onder zich te houden en van de laatste te verkopen aan derden datgene waarin zij normaliter handel drijft, terwijl ingevolge die overeenkomst 'default' aan de zijde van Camilla (Shawnee) aanwezig is o.m. indien iets van de 'collateral' in beslag genomen wordt (in het contract sub i onder het hoofd 'Default') of de Bank zich om enige reden onvoldoende verzekerd acht (idem sub j);

dat, zoals hiervoor reeds overwogen, vaststaat dat de Bank op de onderhavige grondnoten — als behorende tot de 'inventory', welk begrip is omschreven in par. 109A-9-109 lid 4 van de Code of Georgia (par. 9-109 lid 4 UCC) en daardoor tot de 'collateral' — 'security interest' in de zin van die wetgeving verkreeg en dat deze werking tegenover derden heeft verkregen;

dat ingevolge het in Georgia heersende recht, zoals blijkt uit par. 109A-9-501 en volgende bepalingen van de Code of Georgia (behorende tot 'Part 5 Default'), uit de toelichting op de dienovereenkomstige bepalingen van de UCC van de ontwerpers daarvan en ook uit de ten processe door geïntimeerden overgelegde brief d.d. 19 juli 1974 aan hen van Gerald L. Kock, professor of law aan de Emory University School of Law te Atlanta, Georgia, degene die een 'security interest' op 'collateral' heeft verkregen het recht heeft deze 'collateral', voorzover hij deze niet onder zich heeft, onder zich te nemen ('the right to take possession of the collateral'); dat derhalve ingevolge het recht van Georgia de Bank het recht had de onderhavige grondnoten onder zich te nemen bij 'default' aan de zijde van Camilla en Shawnee, zolang dezen nog niet na verkoop van die noten hun rechten daarop hadden verloren; dat dit laatste ook volgens het recht van Georgia het geval was, immers de noten nog niet door Granadex en Tracomin in enigerlei vorm waren betaald en zij voorts niet in het bezit waren van op die noten betrekking hebbende cognossementen ('bills of lading') en ook niet is gesteld of gebleken dat een ander op die noten zodanige rechten op de noten had verkregen dat die van Camilla en Shawnee verloren gingen;

dat voorts uit de wettelijke bepalingen daaromtrent (par. 109A-9-301 in samenhang met par. 109A-9-501 e.v. in het bijzonder 504) blijkt dat volgens het recht van Georgia de Bank het aldus bij 'default' verkregen recht kan uitoefenen zonder dat van faillissement ('bankruptcy') van de zekerheidsdebiteur (Camilla c.q. Shawnee) sprake (is. Red.) en dat recht verder inhoudt dat zij hetgeen zij onder zich heeft genomen mag te gelde maken, mits zij dit verantwoordt op de wijze als in die bepalingen is voorzien;

dat uit deze bepalingen ook blijkt dat volgens dat recht geregeld is hoe te handelen bij een conflict van voorrechten (als: andere 'security interests' op de betreffende 'collateral') en dat uit deze bepalingen volgt dat de rechten van degene aan wie de 'security interest' is verleend, zoals i.c. de Bank, een recht heeft verkregen op de 'collateral' dat zodanig is dat concu-

rente crediteuren van degene die de 'security interest' heeft verleend achter staan bij degene die dat recht heeft verkregen en derhalve op de 'collateral' geen verhaal voor hun vorderingen kunnen nemen;

O. dat uit hetgeen hiervoor is overwogen volgt dat volgens het recht van de staat Georgia de Bank een zodanig recht op de onderhavige grondnoten had dat Granadex en Tracomin daarop niet de onderhavige beslagen konden leggen;

dat immers in de rechtsverhouding tussen de Bank en Camilla en Shawnee 'default' aan de zijde van deze laatsten aanwezig was (zo niet reeds door kort te voren in Zwitserland ten laste van Camilla en Shawnee op 'collateral' gelegd beslag, dan toch in elk geval door de onderhavige door Granadex en Tracomin gelegde conservatoire beslagen) en op die grond de Bank de haar door Camilla en Shawnee verleende 'security interest' volgens dat recht mag uitoefenen op de grondnoten en deze mag opeisen nu de beslagen door Granadex en Tracomin, naar zij hebben gesteld, zijn gelegd tot verhaal voor door dezen op Camilla en Shawnee gepretendeerde concurrente vorderingen;

O. met betrekking tot de vraag of door de Bank voormeld naar het recht van de staat Georgia geldend recht i.c. ook in Nederland geldend kan worden gemaakt en moet worden erkend:

dat de 'security interest' volgens het recht van de staat Georgia grote gelijkenis vertoont met de rechtsfiguur van de eigendomsoverdracht tot zekerheid zoals deze in Nederland zich heeft ontwikkeld en zoals deze thans als zodanig ook door de rechter is aanvaard;

dat immers moet worden aangenomen dat naar geldend Nederlands recht een crediteur zich zekerheid kan doen verschaffen voor de terugbetaling van bestaande en toekomstige schulden (Kredieten) door zich bij overeenkomst door de desbetreffende debiteur bestaande en toekomstige roerende goederen in eigendom te doen overdragen terwijl tevens wordt bedongen dat de debiteur deze goederen onder zich houdt en daarmee zijn bedrijf kan uitoefenen en deze derhalve kan verkopen; dat deze eigendomsoverdracht, uitsluitend tot het verschaffen van zekerheid en zonder feitelijke overgave van de betreffende zaken, in dien zin beperkte rechtsgevolgen heeft dat in bepaalde gevallen aanleiding kan bestaan deze overdracht buiten beschouwing te laten voor zover dat nodig is voor de erkenning van rechten waarop door derden aanspraak wordt gemaakt met betrekking tot bepaalde onder die overdracht vallende goederen, doch een dergelijke uitzondering zich niet voordoet bij een derde die slechts een concurrente vordering heeft op degene die zodanige eigendom heeft overgedragen;

dat voorts naar geldend Nederlands recht moet worden aangenomen dat degene aan wie goederen tot zekerheid in eigendom zijn overgedragen zonder feitelijke overgave van die goederen tevens kan bedingen dat hij het voor hem daaraan verbonden recht kan uitoefenen indien de goederen waarop die overeenkomst betrekking heeft door een concurrente crediteur van degene die de eigendom heeft overgedragen in beslag worden genomen en daardoor aan de bedongen zekerheidseigendom

worden onttrokken; dat degene die de zekerheidseigendom heeft bedongen in dat geval in het algemeen zijn recht kan geldend maken door de goederen als zijnde hem in eigendom toebehorende op te eisen en in bezit te nemen;

dat hij naar Nederlands recht echter hierbij in overeenstemming met de wetsbepalingen betreffende het pandrecht o.m. de opbrengst van die goederen bij verkoop daarvan slechts zal mogen bezigen tot verhaal van de vorderingen die hij op zijn schuldenaar heeft en waarvoor deze de goederen tot zekerheid in eigendom heeft overgedragen;

dat derhalve, gelet op de gemeenschappelijke wezenlijke kenmerken van de 'security interest' naar het recht van de staat Georgia en de hiervoor weergegeven rechtsfiguur van de eigendomsoverdracht tot zekerheid zonder overgaaf van de betreffende zaken, naar Nederlands internationaal privaatrecht de door de Bank ingeroepen aan de onderhavige 'security interest' ontleende rechten door de Nederlandse rechter in beginsel dienen te worden erkend;

dat dit te meer geldt nu naar Nederlands recht de eigendomsoverdracht tot zekerheid ook tegenover derden kan worden ingeroepen zonder dat dezen van die overdracht op enigerlei wijze (bijv. door registratie van overheidswege) kennis hebben kunnen nemen;

O. dat uit hetgeen hiervoor is overwogen volgt dat niet kan worden aanvaard het verweer van Granadex en Tracomin, zoals dat ook in hoger beroep tot uiting is gebracht, inhoudende dat de 'security interest' van de Bank verloren is gegaan doordat deze heeft ingestemd met verkoop, levering en verscheping van de grondnoten, de noten inderdaad zijn verscheept met een Nederlands schip, door een Nederlandse vervoerder en krachtens een aan Nederlands recht onderworpen vervoersovereenkomst;

dat evenmin kan worden aanvaard het verweer dat de 'security interest' teloor is gegaan doordat de noten langer dan vier maanden Georgia hadden verlaten voordat deze door de Bank werden opgeëist; dat immers Granadex en Tracomin dit verweer ontlenen aan het bepaalde in par. 109A-9-103 van de Code of Georgia, doch deze bepaling slechts inhoudt dat, indien een 'security interest' was 'perfected' onder een andere jurisdictie dan die van Georgia, die 'perfection' gedurende 4 maanden geldend blijft indien de 'property' waarop de 'security interest' betrekking heeft naar Georgia wordt overgebracht en gelding blijft behouden indien binnen die 4 maanden ook 'perfection' in Georgia plaats vindt; dat deze bepaling derhalve niet rechtstreeks op de onderhavige 'security interest' van de Bank van toepassing is daar immers de grondnoten uit Georgia naar Nederland zijn verscheept, doch ook geen reden is voor analogische toepassing daar deze bepaling slechts betrekking heeft op de 'perfection', dus de werking tegenover derden en naar Nederlands recht, als hiervoor reeds overwogen, voor de werking tegenover derden van de gevestigde zekerheidseigendom, niet vereist is dat deze openbaar is gemaakt;

(...)

O. dat uit al hetgeen hiervoor is overwogen volgt dat de Bank ten tijde van de beslaglegging te Rotterdam op 17 en 18 mei 1973 een zodanig zekerheidsrecht had op de grondnoten dat Granadex en Tracomin niet gerechtigd waren alstoen op deze noten beslag te leggen voor de door hem gepretendeerde vordering op Camilla en Shawnee, zodat, met vernietiging van het vonnis, waarvan beroep, de vordering sub 1 van de Bank voor toewijzing vatbaar is;

(...)